

१ राजाक्षरणे कम्बलभेदे (शाल) वि० कौ० । २ प्रक-
रभेदे भेदि० ततः “पाण्डुकम्बलादिभिः” पा० अक्षरप्रथे
रनि । पाण्डुकम्बलिन् तद्युक्ते । तत्र इतिपह्णमणो-
निष्ठत्वं भवति सि० कौ० ।

पाण्डुकर्मन् न० इत० । शुक्रवर्णसम्पादने सुश्रुतोक्ते व-
चस्य उपक्रमणे चिकित्साभेदे । पाण्डुकरचमयत् कण-
कर्मशुक्रकर्मणी तु सप्रकारे तत्रोक्ते यथा “भस्मातकान्
वासयेत्तु क्षीरे प्राङ्मूलभाषितान् । ततो द्विधा छेद-
यित्वा बौहे कुम्भे निधापयेत् । कुम्भेऽन्यच्छिन्निखान्येत
तं कुम्भमथ योजयेत् । सखं सखेन सन्वाय गोमयै-
दां हयेततः । यः स्नेहचत्रवते तस्मादुपाहयेत्तं शनै-
र्भिषक् । पास्यानूपशफान्द्रग्नान् सुष्णसूषानि कार-
येत् । तेनेनानेन सखटं शुक्रभाषेपयेद्वचनम् । भस्मा-
तकविधानेन सारस्नेहांसु कारयेत् । ये च केचित्फल-
स्नेहविधानं तेषु कीर्तितम् । दुरुदत्तास्तु कण्ठानां
पाण्डुकर्म हितं भवेत् । सम्राजं स्थितं क्षीरे क्षागवे
रोहिणीफलम् । तेनैव पिष्टं सुखं सर्ववर्णकर-
हितम्” ।

पाण्डुतर् ३० कर्म० । धवदृष्टे राजनि० ।

पाण्डुतीर्थ न० तीर्थभेदे शिवपुराणम् ।

पाण्डुनाग ३० नाग इव पाण्डुः राजद० । १ पुद्गागदृष्टे
श्चेतद्वृत्तिनि श्चेतसर्पे च शब्दरत्ना० ।

पाण्डुपत्नी स्त्री पाण्डु पत्न्यः यस्याः जातित्वात् क्षीप् ।
रेवुकानामदृष्टे राजनिः । [लिका० ।

पाण्डुपृष्ठ लि० पाण्डु पृष्ठं वक्ष्य । दुर्लभपृष्ठपत्रे तद्व्युक्ते

पाण्डुफल ३० पाण्डूनि फलान्यस्य । १ पटोवे श्चिभट्टां
स्त्री राजनि० ।

पाण्डुभूम लि० पाण्डुः भूमिरस्य अचरमा० । १ पाण्डुवर्णभू-
भिवृक्ते कर्मधारये अचरमा० नेपथ्ये । २ श्वेतमृत्तिकायां
श्चटिकायाम् च स्त्री हेमच० । “पाण्डुदक्षवृत्तौ भूमिः
पाण्डुदक्षवृत्तिकाः हेमचन्द्रोक्तेः । अन्वे तु तत्रापि
अचरमा० । सा च तत्रार्थे स्त्रीति भेदः ।

पाण्डुमुत्तिका स्त्री नित्यक० । शटिकायाम् हेमच० ।
पाण्डुमृदादयोऽप्यत्र स्त्री ।

पाण्डुर ३० पाण्डुवर्णोऽस्यास्ति र । १ श्वेतपीतमिश्रिते वर्णे
अमरः श्वेतदति लि० । पण्डि-चर प्रथो० इति । २ श्वेत-
वर्णे श्वेतदति च इति० । ३ कामवाक्ये रोगे इदित-
रोगे न० शब्दरत्ना० । ४ नामपण्यां स्त्री टाप् राजनि० ।

पाण्डुरङ्ग पु० पाण्डुरङ्गमस्य शक० । (पाटराङ्गा) शके

“पाण्डुरङ्गः क्षमिन्नेषपित्तजित् क्षुत्तित्तकः” राजवल्लभः

पाण्डुरद्रुम पु० नित्यक० । कुटजदृष्टे (कुडची) लिका० ।

पाण्डुरपृष्ठ लि० पाण्डुरं पृष्ठमस्य । दुर्लभपृष्ठपत्रे पाण्डुर-
पृष्ठयुते हेमच० ।

पाण्डुरफली स्त्री पाण्डुरं फलमस्या रः क्षीप् । कुडचुप
भेदे । “क्षुद्रासुदोषपित्तानां मूलघातस्य नाशिनी ।

बल्या दृष्ट्या च पाण्डुरफली तु शिशिरा तथा” राजनि०

पाण्डुराग ३० पाण्डुरागोऽस्य । दमनकदृष्टे राजनि० ।

पाण्डुरेक्षु ३० नित्यकर्म० । श्वेतो राजनि० ।

पाण्डुलेख ३० (सधविदा) ख्याते पूर्वपक्षादिष्वेकभेदे पाण्डु-
लेखादयोऽप्यत्र । तत्प्रकारादि वीरमि० उक्तो यथा

“अयञ्च पक्षः प्राक्पाण्डुलेखं भूमिफलकादौ कारयित्वा

शोधितः पक्षात्मके लेखनीयः तथा च दृश्यतिः

“अधिकोऽङ्गातवेदघातं न्यूनां च परिपूरयेत् । भूमौ

निवेशयेत्तावद्यावदर्थो विनिश्चितः” शतयेदुदयेत् भूमा-

विति पाण्डुलेखयोऽन्वाधारेण चक्षुषम् । अतएवाह

च. एव “पूर्वपक्षं स्वभावोक्तं प्राङ्निवाकोऽभिषेचयेत् ।

पाण्डुलेखेन फलके ततः पक्षे शोधितम्” इति ।

स्वभावोक्तं भयाद्युपाधिभोक्तम् । व्यासोऽपि “पाण्डु-

लेखेन फलके भूमौ वा प्रथमं लिखेत् । ऊनाधिकन्तु

संशोध्य पक्षात्मके निवेशयेत्” । शोधनोत्तरयोग्यावधि

विधेयम् न ततः परमनवस्थापत्तेरदृष्टार्थतापातात् । तथा

च नारदः “शोधयेत्पूर्ववादनं यावदोत्तरदर्शनम् ।

अवटव्यस्योत्तरेण निहतं शोधनम्भवेत्” अवटव्यस्योत्तर-

योग्यस्य । यस्तस्य प्रगल्भत्वात् पक्षदोषगुणहानादानाभ्यां

शोधयितुमशक्तस्तस्य वक्तव्यार्थं निर्धार्य सम्यैरेव संशो-

धनीयः । यथाह दृश्यतिः “अभियोक्ताऽप्रगल्भ-

त्वादङ्गुलोत्तरे यदा । सम्यैस्तु शोधनस्य कार्यम-

यादुत्तरतः” इति । यदि भाषामशोधयित्वोत्तरान्दाप-

यन्ति सम्यास्तदा रागाङ्गोभाङ्गयादापीत्याद्युक्तदण्डेन

संस्थान् दण्डयित्वा पुनः पतिप्रावेष्टनपूर्वकं व्यवहारः

प्रवर्तनीयो रात्रेति तात्पर्यम् । यदा त्वर्धिप्रत्यर्धिना-

लेखनापाटवाद्वाङ्गीयलेखकद्वारा तो भाषोत्तरे लेख-

यतः । च चान्तरपक्षपातेनान्वया विचल्यन्त्ये त रात्रा

चौरवदृष्ट्या इत्याह कात्यायनः “अन्यदुक्तं विवेकव्य-

द्योऽर्धिप्रत्यर्धिनां वचः । चौरवद्व्यावृत्तेस्तु धार्मिकः

प्रथिवीपतिः” इति ।